

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 1395/2024
27.10.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелене Ивановић, председника већа, Жељка Шкорића и Добриле Страјина, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Миланче Миладиновић, адвокат из ..., против туженог ПТП „Дис“ д.о.о. Крњево, ради поништаја решења и враћању на рад, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3038/21 од 24.08.2021. године, у седници већа одржаној 27.10.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3038/21 од 24.08.2021. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова ревизијског поступка

Образложење

Пресудом Основног суда у Великој Плани П1 53/16 од 10.02.2021. године, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се, као незаконито, поништи решење туженог о отказу уговора о раду од 30.12.2015. године, као и захтев да се обавезе тужени да тужиоца врати на ра и накнади му трошкове поступка са законском затезном каматом у року од 8 дана од дана достављања пресуде под претњом извршења.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 3038/21 од 24.08.2021. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова првостепеног и другостепеног поступка. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова поступка по жалби.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

Врховни суд је испитао побијану пресуду на основу члана 408. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС и 55/14,

87/18, 18/20 и 10/23-други закон) – у даљем тексту: ЗПП и утврдио да ревизија тужиоца није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2) ЗПП, на коју Врховни суд пази по службеној дужности, као ни друге битне повреде одредаба парничног поступка због којих се ревизија може изјавити.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је у спорном периоду, на основу Уговор о раду од 01.07.2011. године са пратећим анексима, био у радном односу на неодређено време код туженог на пословима Оспореним решењем туженог од 31.12.2015. године, тужиоцу је отказан уговор о раду применом члана 179. став 3. Закона о раду, због повреде радне обавезе – непоштовања радне дисциплине, зато што је дана 21.12.2015. године у просторијама туженог (у ... број ...) извршено алко-тестирање више радника, па и тужиоца, и том приликом код тужиоца измерено 0,28 промила алкохола у крви. Према Записнику о алко-тестирању број 20500 од 21.12.2015. године, алко-тестирање тужиоца обавили су овлашћени радници код туженог око 15,50 часова, коришћењем уређаја марке „Drager“ серијски број ARBC-0389, који је тужени изнајмио од Предузећа „Inex Plus“ из Београда и који је испуњавао све захтеве прописане Правилником о метеоролошким условима за етилометре од 16.03.2015. године. У вези са наведеним тужилац је, непосредно након критичног догађаја, дао писану изјаву. Тужилац је истог дана удаљен са рада, с тим што му је наложено да се на посао јави 22.12.2015. године, када му је уручено Упозорење број ... о постојању разлога за отказ уговора о раду, на које се тужилац изјаснио дана 28.12.2015. године. Долазак на рад под дејством алкохола представља повреду радне дисциплине, утврђену као разлог за отказ уговора о раду чланом 78. Правилника о раду туженог, а чланом 3. Правилника о правима, обавезама и одговорностима запослених код туженог који су под дејством алкохола или других опојних средстава, предвиђена је нулта толеранција на алкохол на радном месту.

Полазећи од утврђеног чињеничног стања, правилно су нижестепени судови применили материјално право када су одбили тужбени захтев тужиоца за поништај оспореног решења и враћање на рад.

Према одредби члана 179. став 3. тачка 4) Закона о раду („Службени гласник РС“ бр. 24/05 ... 75/14), послодавац може да откаже уговор о раду запосленом који не поштује радну дисциплину, између осталог, због доласка на рад под дејством алкохола или других опојних средстава, односно употребе алкохола или других опојних средстава у току радног времена, које има или може да има утицај на обављање послова.

Према одредби члана 180. Закона о раду, послодавац је дужан да пре отказа уговора о раду у случају из члана 179. ст. 2. и 3. овог закона, запосленог писаним путем упозори на постојање разлога за отказ уговора о раду и да му остави рок од најмање осам дана од дана достављања упозорења да се изјасни на наводе из упозорења (став 1); у упозорењу из става 1. овог члана послодавац је дужан да наведе основ за давање отказа, чињенице и доказе који указују на то да су се стекли услови за отказ и рок за давање одговора на упозорење (став 2); упозорење се доставља запосленом на начин

прописан за достављање решења о отказу уговора о раду из члана 185. овог закона (став 3).

Према члану 78. Правилника о раду туженог број 13359 од 20.08.2014. године, послодавац може запосленом да откаже уговор о раду ако запослени својом кривицом учини повреду радне дисциплине предвиђене Законом о раду или овим Правилником, између осталог и ако запослени долази на рад у пијаном стању или под дејством дроге, или ужива алкохол или друга опојна средства која умањују радну способност у току радног времена.

Према члану 3. Правилника о правима, обавезама и одговорностима запослених код туженог који су под дејством алкохола или других опојних средстава број ХР 12287/15 од 18.05.2015. године, запослени приликом доласка на посао не сме отпочети са радом ако је под дејством алкохола или других опојних средстава нити сме да користи алкохол или друга опојна средства у току радног времена тако да за време рада не сме да има физиолошку вредност алкохола у крви више од 0 промила.

Према члану 4. став 1. наведеног Правилника, запосленом који је конзумирао алкохол или користио друга опојна средства и довео себе у такво стање услед којег може довести у опасност себе и друге са којима непосредно ради не сме се дозволити приступ на место рада. Чланом 6. истог Правилника, предвиђено је да је сваки запослени ПТП „Дис“ д.о.о. дужан да се подвргне провери да ли је под дејством алкохола или другог опојног средства, а у случајевима када неопредни руководиоца посумња да је запослени под дејством алкохола или другог опојног средства. Чланом 7. Правилника, предвиђено је да контролу спроводи лице које именује генерални директор и да ће то овлашћено лице сачинити записник о извршеној провери – контроли алкохолисаности и о утврђеном стању доставити извештај ради предузимања даљих мера. Чланом 10. Правилника, предвиђено је да уколико се утврди да је запослени под дејством алкохола сматраће се да је поврдио радну дисциплину за шта ће му се изрећи једна од мера предвиђених чланом 179. Закона о раду.

Како је током контроле од стране овлашћених радника код туженог, утврђено да је тужиоцу, у просторијама туженог, дана 21.12.2015. године у 15,50 часова, измерена заступљеност алкохола у организму од 0,28 промила, што се код туженог сматра алкохолисаном, то је тужилац поступио супротно прописаној забрани доласка на рад под дејством алкохола и учинио повреду радне дисциплине предвиђену као разлог за отказ уговора о раду. По оцени Врховног суда, правилан је закључак нижестепених судова да је тужилац починио повреду радне дисциплине која му је стављена на терет – долазак на рад под дејством алкохола, чиме су се стекли услови за отказ уговора о раду из члана 179. став 3. тачка 4) Закона о раду, у вези са чланом 78. Правилника о раду туженог и чланом 3. Правилника о правима, обавезама и одговорностима запослених код туженог који су под дејством алкохола или других опојних средстава.

Како је одбијен, као неоснован, тужбени захтев за поништај решења којим је тужиоцу отказан уговор о раду, неоснован је и захтев тужиоца за враћање на рад, као и накнаду трошкова поступка.

По налажењу Врховног суда наводима ревизије се у суштини оспорава правилност утврђеног чињеничног стања, што не може бити ревизијски разлог на основу члана 407. став 2. Закона о парничном поступку.

Имајући у виду наведено, Врховни суд је на основу одредбе члана 414. став 1. ЗПП одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Јелена Ивановић, с.р.**

**За тачност отправака
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**